

▲ Het is beneden aansluiten in de lange rij voor de klim naar het dak van het Groot Handelsgebouw kan beginnen. FOTOS ARIE KIEVIT

de tijdelijke trap

'gewone man'. Het jongerenjaar in 2009 werd achteraf door velen bestempeld als een mislukking. Om nog maar te zwijgen over de volkswoede die ontstond toen in 2008 het vliegfeest Red Bull Air Race boven de stad werd gehouden. Verscheidene stedelingen trokken de manshoge afrasteringen omver omdat ze vonden dat het vliegfeest gratis zichtbaar hoorde te zijn. En dan is er nog elk jaar met oud en nieuw het gemopper op het de gemeentelijke vuurwerkshow: te kort of niet spectaculair genoeg.

Arnhem

Vooruit dan, wat gemopper. Een ontwerper verzuchtte afgelopen week dat Rotterdam het idee voor de tijdelijke trap van hem heeft afgekeken. Ruud van Eggelen ontwierp vorig jaar voor de gemeente Arnhem een tijdelijke kadetrap, die verbondenheid moest creëren tussen Arnhemmers en de Rijn. Zijn beschuldiging van plagiaat leidde op sociale media vooral tot hoon. In de trant van 'het Majavolk bouwde ook al trappen'. En, o ja, een paar omwonenden voelen zich bespied omdat traplopers vanaf het dak met verrekijkers bij mensen 300 meter verderop op het balkon kunnen kijken. Maar verder niets dan lof.

Het is een ongelooflijk leuk initiatief dat ook nog eens een goed verhaal heeft

Stadsreclame-deskundige Lombarts weet wel waarom Rotterdammers de trap in hun hart hebben gesloten. „Het is een ongelooflijk leuk initiatief waarbij de gemeente ook nog eens een goed verhaal heeft: een gouden combinatie! De attractie moet de traplopers laten zien wat er in 75 jaar wederopbouw is bereikt. Dat is oprecht iets om trots op te zijn. Het is ook slim dat van die trap een tijdelijke attractie is gemaakt. Iedereen wil er op om mee te kunnen praten over de beleving.” Dat het beklimmen van de trap gratis is, noemt Lombarts een ander pluspunt. Ze adviseert de gemeente wel de trap een maandje langer te laten staan. Toeristen kunnen er deze zomer dan ook nog van genieten.

De aan een scootmobiel gekluisterde Herman Vos kijkt onderaan de trap hoe de massa omhoog en omlaag loopt. „Een machtig mooi gezicht,” zegt hij, hoewel het beklimmen er voor hem niet in zit. „In mijn tijd bij de vakbond FNV ben ik vaak genoeg daarboven geweest voor vergaderingen, dus ik weet wel hoe het daar uitziet. Ik vind dat ze van die trap een permanente attractie moeten maken. Dat is toch veel leuker dan die rare bollen,” aldus Vos, verwijzend naar de (wankelende) plannen om het plein

voor het station te verfraaien met twee gele wereldbollen.

De witte trap heeft ook een grote aantrekkingskracht op mensen van ver buiten Rotterdam. Neem bijvoorbeeld de Syrische asielzoeker Lutfi d'Lashiq. Hij is met zijn broertje uit het Limburgse Venlo gekomen om van het magistrale uitzicht te genieten. „Ik wist niet dat in Nederland zulke grote gebouwen stonden. Ongelooflijk!”

Marianne Lamein uit Drenthe is door haar Rotterdamse vriendin meegenomen voor een beklimming. „Ik ben benieuwd naar het uitzicht boven,” zegt ze, wachtend in de rij voor de trap. Haar camera heeft ze al op scherp gesteld. „Ik heb vroeger in Rotterdam gewoond, maar ik ken de stad bijna niet meer terug. Elke keer als ik hier kom, staat er wel weer een nieuw gebouw.” Te spreken zijn de traplopers ook over de films die worden afgespeeld in de tijdelijke bioscoop op het dak van het Groot Handelsgebouw.

Terug naar de jongen uit het begin van dit artikel. Hij meldt volgende week een afspraakje te hebben in de cocktailbar Suicide Club. Op - héél toepasselijk - het dak van het Groot Handelsgebouw dus.

SPIERPIJN

‘Ik ga zeker nog een keer’

Lies Walthaus uit Rotterdam heeft er wekenlang naar uitgekeken: naar de oplevering van de tijdelijke trap. „Het stelt niet teleur,” zegt ze, als ze de 180 treden komt afgelopen. „Het mooiste vind ik dat je vanaf het dak als het ware bij het Groot Handelsgebouw naar binnen kan kijken. Normaal zie je het gebouw alleen aan de buitenkant. De tijdelijke heropening van bioscoop Kriterion vind ik ook erg leuk om te zien. Ik ga de trap zeker nog een keer beklimmen. Maar dan moet wel mijn spierpijn over zijn.”

ZOONTJE

‘Het CS van bovenaf zien’

In de rij staan om een trap op te kunnen? Arjen van Vliet en zijn zoon Robin uit Rotterdam hebben het er maar wat graag voor over. „De trap is een uitgelezen kans om het Centraal Station eens van de bovenkant te zien. Als het net zo mooi is als vanaf de grond, is mijn dag geslaagd,” zegt Arjen, die zijn zoon op de arm heeft. „Nog wel! De klim naar boven zal hij toch echt zelf moeten maken.” Het jochie lacht. Alsof hij zeggen wil: ik loop je er gemakkelijk uit, ouwe!

KLIM

‘Zo’n kans krijg je niet vaak’

Elisabeth Bekker uit Rotterdam was eigenlijk niet van plan de tocht naar boven te maken. „Ik dacht: ik ga toch niet in de rij staan om een trap te beklimmen. Maar dat duurde maar even. Zo’n kans om de stad te ervaren krijg je niet zo vaak. Ik ben één keer op de Euromast geweest, maar het Groot Handelsgebouw staat echt midden in het hart van de stad.” In tegenstelling tot veel andere bezoekers wil Bekker het bij één bezoek houden. „Het is toch een hele klim. Maar wie weet denk ik me weer.”